

Innledning

Charles Robert Darwin ble født 12. februar 1809 i byen Shrewsbury i Shropshire som ligger vest i England, nær grensen til Wales. Hans foreldre var legen Robert Darwin og Susannah, født Wedgwood. Charles var barn nummer fem i en søskenflokk på seks. Begge hans bestefedre var kjente personligheter i England. Hans farfar var Erasmus Darwin, som var en berømt lege og forfatter. Hans morfar var den rike industrisherren Josiah Wedgwood.

Charles Darwin studerte først medisin i Cambridge fra 1825 til 1827. Deretter var han teologistudent i Cambridge fra 1828 til 1831, men han fullførte ikke prestestudiet. Han dro i stedet på jordomseiling med skipet "Beagle" i perioden 1831-1836. Jordomseilingen gikk først sør-øst i Atlanterhavet og rundt Ildlandet. Deretter gjennom Stillehavet til Australia og gjennom Det Indiske Hav til Sør-Afrika. Videre tilbake til Atlanterhavet og nordover til England. Etter hjemkomsten bodde Darwin i London en periode.

I 1839 giftet Charles Darwin seg med sin kusine Emma Wedgwood, og han fikk ti barn med henne. Familien bosatte seg i Downe i Kent. Downe er en landsby som ligger 20 km sørvest for London. Charles Darwin etablerte seg som forfatter. Han fikk trykt 18 verker om forskjellige naturfaglige emner. Hans forfatterskap startet med reisebeskrivelsen "Voyage of the Beagle" i 1839. Hans mest berømte bøker er "On the Origin of Species" som kom i sin første versjon i 1859, og "The Descent of Man" som kom ut i 1871. Charles Darwin døde 19. april 1882 i Downe.

Året 2009 er det store jubileumsåret for Charles Darwin. To Darwin-jubileer skal feires. Det første er Darwins 200 års fødselsdag som altså er 12. februar. Det andre jubileet kommer 24. november og markerer 150-årsdagen for førsteutgaven av Darwins mest berømte bok "On the Origin of Species".

Charles Darwin grunnla en lære som mange kaller for evolusjonsteorien. Dette er læren om at livsformen mangfold er et resultat av det naturlige utvalg. Og at alle levende organismer har en felles naturlig avstamning. Jeg foretrekker å kalle denne læren for darwinismen. Dette er et mer passende navn, fordi Darwins lære mangler de kjenne-

tegnene som en sunn teori skal ha. Til gjengjeld har dagens darwinisme de grunntrekkene som en ideologi pleier å ha. Enhver ideologi baserer seg på trospåstander som det ikke tolereres at man stiller spørsmålsteget ved. For en teori er situasjonen helt motsatt: En teori kan bare være sunn i samme grad som den er åpen og utsetter seg selv for kritisk etterprøving.

Er darwinismen teori eller ideologi? Dette spørsmålet bør leseren vurdere selv. Jeg vil ikke bestemme hva folk skal mene. Men norske darwinister er ikke kjent for å ha selvkritikk. Når fant du sist et motargument mot darwinismen i en lærebok i biologi? Når hørte du sist en Darwin-kritisk kommentar i et naturprogram på NRK? Når hørte du en biologiprofessor være balansert og veie argumenter både for og mot Darwins lære? Nei, her er det ingen balanse. Det er bare ensidigheten som rår grunnen hele veien. Den ideologiske ensidigheten. Darwinistenes manglende åpenhet for motargumenter er det viktigste kjennetegnet på at vi har med en ideologi å gjøre.

Det er ikke blitt utgitt mange bøker med kritikk av darwinismen på norsk. Teologiprofessor Ivar P. Seierstad gav ut en mildt kritisk bok i 1946. Odd Sæbø gav ut en mye skarpere kritisk bok i 1975. Norsk-amerikaneren Per A. Larssen kom med en kreasjonistisk bok i 2004. Bortsett fra disse tre bøkene er det blitt trykt en del mindre hefter. Flere evolusjonskritiske bøker er blitt oversatt fra engelsk.

Boken du holder i hånden, er svært kritisk til darwinismen. Så kritisk at det passer å bruke ordet *festbrems* i tittelen. Likevel kan en disippel av moderne darwinisme utpekes som den største festbremsen ved Darwins 200-årsfiring. Dette er Josef Fritzl, som har fått virkeliggjort sine sosialdarwinistiske drømmer dypt nede i en kjeller i Østerrike.

Denne boken favner vidt og går inn på noen av de virkelig fundamentale spørsmålene omkring livets opprinnelse og utvikling. Jeg tilstreber en lett og humoristisk tone der hvor det er mulig. Noen av mine motstandere vil sikkert mene at humoren fjerner hele seriøsiteten i boken. Jeg vil tvert imot hevde at humor er en forutsetning for virkelig seriøsitet. I den forbindelse vil jeg minne om at Vebjørn Rodal ble olympisk mester mens han hadde en vandrende fleip av en tjukkas som sin trener. Senere fikk han seg en trener som var bare seriøs, og da ble resultatene dårligere.

Jeg møter mine motstandere med en fleip: Kanskje jeg har plantet et par stygge faglige feil i denne boken. Nettopp for å få dere til å gå ut og drive skikkelig gjøn med meg. Da kan jeg få litt blest om denne boken, og utdumming er den prisen jeg er villig til å betale. For det